

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. София , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на двадесет и първи юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Даниела Дончева
Членове:	Красимир Маринов Капка Павлова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева като разгледа докладваното от Даниела Дончева Въззивно търговско дело № 20211001000263 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от „Областна дирекция по безопасност на храните - Кърджали“, гр. Кърджали срещу решение № 260604 от 21.12.2020 г. по търговско дело 2388/2019 г. на Софийски градски съд, с което съдът е осъдил „Областна дирекция по безопасност на храните - Кърджали“ да заплати на „Екарисаж - Варна“ ЕООД, на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД сумата от 179 985,77 лв. – стойност на извършени работи през периода 01.02.2017 г. – 16.08.2017 г. по допълнително споразумение от 16.02.2017 г. и договор N 23/17.08.2016 г., по които са издадени фактури с N-ра: 63779/01.02.2017 г., 64274/28.02.2017 г., 64291/01.03.2017 г., 64862/31.03.2017 г., 64875/03.04.2017 г., 65391/30.04.2017 г., 65413/02.05.2017 г., 66002/31.05.2017 г., 66025/01.06.2017 г., 66646/30.06.2017 г., 66670/03.07.2017 г., 67255/31.07.2017 г. и 67624/17.08.2017 г., ведно със законната лихва от 31.10.2019 г. до окончателното плащане, както и на основание чл.86 ЗЗД да заплати сумата от 43 388,37 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 07.03.2017 г. – 30.10.2019 г., както и съдебни разноски от 18 865,45 лв.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е приел, че ответникът по делото ОБДБХ – Кърджали е страна по договора за услуга от 17.08.2016 г., т.к. по силата на споразумение от 05.08.2016 г., имащо характера на такова по чл. 8, ал. 1 от ЗОП, е упълномощил представляващия ОБДБХ – София да сключи процесния договор от негово име и за негова сметка. Съдът е приел също така, че представените фактури за извършени работи от ищеца „Екарисаж – Варна“ ЕООД носят подписа на ответника, поради което стойността на извършената услуга е такава, каквато е посочена в тях. Първостепенният съд е изложил мотиви, че въз основа на събраните писмени доказателства се установява наличието на договорна връзка между страните, както и факта на неизпълнение по нея от страна на ответника.

В жалбата са инвокирани оплаквания за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалноправни норми и с оглед постановяването му при допуснати процесуални нарушения. Жалбоподателят излага, че е налице необоснованост на крайния извод на първоинстанционния съд, че ответникът е легитимиран да отговаря по предявените искове. Сочи, че видно от изложението по исковата молба се претендира реално изпълнение на договор 23/17.08.2016г., по който договор ответникът не е страна, респективно не е поемал задължения. Поддържа да е ирелевантно за спора сключеното на 05.08.2016г. между директори на ОДБХ споразумение, доколкото видно от договора от 17.08.2016г. директорът на ОДБХ – София – град е сключил сделката само от името на последното ОДБХ, а не като пълномощник на други ОДБХ, респективно последните дори не са споменати в договора. Оспорва като неправилни и противни на нормата на чл. 21 ЗЗД изводите на съда, че ответникът е обвързан от процесния договор, доколкото съобразно последната договорна разпоредба договорът действа само между сключилите го страни, респективно третите лица не са легитимирани по иск за реалното му изпълнение. Поддържа възражение и за нищожност на процесния договор и споразумение към него, поради сключването им при липса на съгласие и в частност липсата на изразена от представляващия ответника воля да сключва договора. Жалбоподателят оспорва по делото да се установява и реалното изпълнение на процесния договор от ищеца, като поддържа по делото да са събрани само едностранно съставени от ищеца документи, които като частни такива нямат доказателствена стойност. Сочи,

че ответникът е в неизпълнение на договора, тъй като не е изпълнил задължението си по чл. 8, ал. 1, т. 1 от договора да изготвя график, и по чл. 8, ал. 1, т. 5 и т. 8 от договора да води дневник и онлайн информационна система. Оспорва ищецът като изпълнител по договора да е предоставял на ответника каквато и да е информация във връзка с изпълнението на договора. Излага, че по делото не се установява и приемане на изпълнението от възложителя по договора. Поддържа, че предвид доказаното виновно неизпълнение на договора от ищеца, същият не е легитимиран да претендира изпълнение от насрещната страна по сделката. Обосновава неправилност на обжалвания съдебен акт и предвид допуснати от съда процесуални нарушения във връзка със събирането на сочените от страните доказателства, които са довели до наличието на доказателствена непълнота по делото. Оспорва като необосновани и изводите на съда досежно релевантната към спора погасителна давност като излага приложима с оглед периодичния характер на престациите да е кратката тригодишна давност по чл. 111, б. „в“, предл. 3 ЗЗД. Поддържа осчетоводяването на процесните фактури от ответника да не е действие, което прекъсва давността, противно на приетото от първоинстанционния съд, за което цитира и съдебна практика. По изложените доводи моли да бъде изцяло отменено обжалваното решение и постановено друго, с което исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира присъждане на разноски по делото.

Въззиваемата страна, „Екарисаж - Варна“ ЕООД, оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и че е обосновано от събраните по делото доказателства. Излага неоснователност на доводите на ответника, че последният не бил обвързан от процесния договор, сключен след проведена обществена поръчка, като поддържа при сключването му ответникът да е надлежно представляван по силата на чл. 8, ал. 2 ЗОП, съобразно която разпоредба всеки от възложителите отговаря за изпълнение на задълженията си, независимо дали процедурата се провежда съвместно от всички възложители или един от възложителите изпълнява дейностите по поръчката като представлява себе си и другите възложители. В този смисъл и като се позовава на законово уредената специална процедура по сключване на процесния договор поддържа ответникът да е надлежно

обвързан от договора. Сочи, че ответникът редовно е изпълнявал задълженията си по договора след сключването му и до процесния период, в който е забавил плащанията, без да оспорва представителството му при сключване на договора. Излага, че е спазвал стриктно установения в договора ред за предаване на изпълнението по договора, за което и са съставени и представени по делото писмени доказателства, подписани от определения по договора представител на възложителите. Поддържа, че в заключението си вещото лице по ССЧЕ, като е проверило редовността на последните документи, е установило съответствието им със счетоводните записвания и е достигнало до извод за тяхната достоверност. Сочи, че от събраните по делото доказателства се установява и приемането на изпълнението по договора без възражения и забележки, включително, че процесните фактури са приети и осчетоводени от ответника. Оспорва като необосновани изложените в жалбата доводи за процесуални нарушения. Поддържа, че вземанията не са погасени по давност доколкото за процесните вземания е приложима 5 – годишната давност, а и давността е прекъсната с признанието на вземанията по процесните фактури чрез включването им в счетоводните записвания на ответника. По изложените доводи моли за потвърждаване на решението като правилно и за присъждане на разноски.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на относимите императивни материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо. В случая, процесуалната легитимация на ответника се обуславя от заявената от ищеца принадлежност на спорното материално право и когато съдът следи за валидността на първоинстанционния съдебен акт, проверява дали искът е предявен от и срещу надлежна страна, като изхожда от претендираното или отричано право, докато материалната легитимация дава отговор на въпроса кой е титуляр на гражданското правоотношение - кой е носител на правото и кой на задължението, като съотношението между процесуалната и материалната легитимация е въпрос по същество. Настоящият състав, намира,

че е налице пасивна процесуална легитимация, поради което първоинстанционното решение се явява допустимо, а относно наличието на материална легитимация ще се произнесе в мотивите си.

Решението е правилно, а поддържаните във въззивната жалба на ответника доводи неоснователни, по следните мотиви:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искове с правно основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника ОДБХ – Кърджали да заплати на „Екарисаж – Варна“ ЕООД сумата от 179 985,77 лева, дължима по договор № 23/17.08.2016 г.

По наведеното възражение на въззивника за липса на пасивна материалноправна легитимация, настоящият състав намира същото за неоснователно. Видно от представените по делото писмени доказателства, на дата 05.08.2016г. е сключено споразумение между директорите на областните дирекции по безопасност на храните, включително ОДБХ – Кърджали, представлявано от директора Г. Г.. Със споразумението директорите на ОДБХ са постигнали съгласие да се проведе обща за областните дирекции процедура по договаряне без предварително обявление за сключване на договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни от регистрирани по ЗВД животновъдни обекти, на умрели животни и странични животински продукти, добити при клане на животни в обекти само за лични нужди, както и убити животни при ликвидиране на заразни болести, на зародишни продукти, суровини и храни от животински произход на територията на страната“. Страните по споразумението, включително и ответникът ОДБХ – Кърджали, са заявили, че упълномощават директора на ОДБХ София – град да проведе процедурата по ЗОП по реда на договаряне без предварително обявление, както и да сключи договор от името и за сметка на отделните възложители – чл. 3 от споразумението. С чл. 5 от споразумението е предвидено дължимото възнаграждение по договора да се заплаща и да е за сметка на отделните възложители областни дирекции в процентно съотношение, както и заплащането да се извършва от отделните ОДБХ към изпълнителя- чл. 6. Видно от приложения по делото договор № 23 от 17.08.2016г. в изпълнение на дадения с горното споразумение мандат,

директорът на Областна дирекция по безопасност на храните София – град сключва с „Екарисаж – Варна“ ЕООД договор след проведена процедура по обществена поръчка с цитирания в споразумението от 05.08.2016 г. предмет, с допълнението, че се възлага обслужването на териториите на областите Варна, Добрич, Силистра, Бургас, Ямбол, Сливен, Ст. Загора, Хасково, Кърджали, Смолян, Пловдив, Пазарджик и Благоевград. С чл. 5 от договора е предвидено задължението на всяка ОДБХ да заплаща на изпълнителя съответния процент, посочен в споразумението между директорите на ОДБХ от 05.08.2016 г. Уговореният начин на плащане е от всяка ОДБХ авансово в размер на 30 % от дяловото и участие, изчислено на база прогнозни месечни разходи до 15-то число на текущия месец и окончателно след представен до 10 – число на всеки следващ месец отчет и фактура. С допълнително споразумение от 16.02.2017 г. срокът за изпълнение на договора е удължен до сключване на договор въз основа на проведена от ЦУ на БАБХ открита процедура, но не повече от шест месеца. Противно на оплакванията по жалбата на ответника ОДБХ – Кърджали, съобразно ясно изразената воля по горните споразумение и договор, страни по договора от 17.08.2016г. на страната на възложител са всички посочени в преамбюла на договора областни дирекции за безопасност на храните, на териториите на които с договора се възлага извършването на дейности от изпълнителя „Екарисаж – Варна“ ЕООД, а не само ОДБХ София – град, като директорът на последната областна дирекция и съобразно изричната воля на страните по договора е сключил същия в изпълнение на възложения му мандат със сключеното с директорите на останалите ОДБХ в страната споразумение от 05.08.2016г., включително от директора на ОДБХ – Кърджали. Волята за упълномощаване на директора на ОДБХ София – град да представлява останалите ОДБХ, включително и ответника, при сключване на процесния договор е ясно разписана в чл. 3 от споразумението от 05.08.2016г., като съобразно постигнатото съгласие и на основание чл. 36, ал. 2 ЗЗД последиците от извършените от пълномощника правни действия възникват направо в правната сфера на представлявания, без да е необходимо последващо изявление от последния или друг фактически състав. Само теоретични и непочиващи на волята на страните, установима от представените по делото писмени доказателства, са доводите по жалбата на ответника за възможни правни фигури, които не са се осъществили при развитието на процесните

правоотношения, предвид на което и като неотносими към спора същите няма да бъдат обсъждани от съда. Представяваният не е излязъл от дадения му мандат, а напротив извършените правни действия по сключването на договора за услуга с определения за спечелил кандидат в обществената поръчка са в точно изпълнение на зададените параметри с упълномощителната сделка, предвид на което и на основание цитираната норма на чл. 36, ал. 2 ЗЗД, а и тази на чл. 292, ал. 1 ЗЗД, уговорените с договора от 17.08.2016 г. права и задължения са възникнали направо в правната сфера на ответника ОДБХ - Кърджали, последният е страна по сделката и обвързан от същата включително от задължението за плащане на дължимото по договора възнаграждение в договорения за тази ОДБХ размер. Гореизложените правни констатации при сключване на процесния договор са намерили израз и в специалния закон - чл. 8 ЗОП, съобразно която двама или повече възложители могат да сключат споразумение за съвместно възлагане на обществена поръчка, в което се уреждат всички организационни, технически и финансови въпроси, свързани с провеждането на процедурата, сключването на договорите, като в този случай – какъвто е и процесният, всеки от възложителите отговаря за изпълнението на задълженията си по закона, независимо дали процедурата за възлагане на обществена поръчка се провежда съвместно от името и за сметка на всички възложители, или един от възложителите изпълнява техническите дейности по провеждането на процедурата, като представлява едновременно себе си и другите възложители. Съответствието между процесуалноправната и материалноправната легитимация е въпрос по същество на спора, като надлежни страни по материалното правоотношение са тези, на които принадлежат правата и задълженията по правоотношението. С оглед изложеното, е налице пасивна материалноправна легитимация на ОДБХ – Кърджали.

Възражението на жалбоподателя, че процесната сделка е нищожна на основание чл. 26, ал. 2, предл. 2 ЗЗД по причина на сключването и без съгласие от ответника е неоснователно, освен това същото се явява преклудирано като наведено след срока за отговор на исковата молба. Предвид дадените разяснения с ТР № 5 от 12.12.2016г. по т.д. 5/2014г. на ОСГТК на ВКС, т. II, договорът, сключен в хипотезата на чл. 42 ЗЗД - от лице, действало като представител, без да има представителна власт, не

страда от порока липса на съгласие по смисъла на чл. 26, ал. 2, пр. 2 ЗЗД. С тълкувателния акт е прието липсата на съгласие по смисъла на чл. 26, ал. 2, пр. 2 ЗЗД да е тежък порок на правната сделка, който е налице, когато волеизявлението е направено при т. нар. „съзнавана липса на съгласие“. Този тежък порок е непоправим и непреодолим – за да породи действие, договорът трябва да бъде сключен отново. Някоя от последните хипотези не се излага от ответника по иска, предвид което и възражението му по подадената въззивна жалба е неоснователно. По вече изложените доводи ответникът е и надлежно представляван при сключване на договора от неговия пълномощник, предвид на което не е и налице хипотезата на мнимо представителство по чл. 42, ал. 2 ЗЗД. Друг е въпросът, че дори да се приеме, че не е надлежно представляван при сключването на договора, то ответникът с приемане на процесните фактури и осчетоводяването им – доказано от приетата съдебно-счетоводна експертиза, извънсъдебно е потвърдил договора и договорът го обвързва.

Необосновани са и оплакванията по жалбата на ответника за наличие на доказателствена непълнота по спора и недоказаност на изложените в исковата молба твърдения на ищеца за изпълнение по договора в претендирания размер, включително по причина допуснати процесуални нарушения от съда. За доказване на последните спорни по делото факти ищецът е представил по делото множество писмени доказателства, подробно обсъдени от първоинстанционния съд – стойностни сметки, описи за предаване от изпълнителя на възложителя на потвърдителни бележки, описи за предаване на пътни листа, сметки за разпределение на сумите между отделните ОДБХ, съобразно договорените между последните проценти със споразумението от 705.08.2016г., и фактури. Всичките документи са двустранно подписани. Стойностните сметки са подписвани от директора на ОДБХ – София - град, пълномощник на ответника по вече изложените доводи, както и от началник отдел „ФСД“ ОДБХ – Варна. Видно от представените по делото писма изх.н. 1312/18.08.2016г. и изх. н. 2859/31.08.2016 г. директорът на ОДБХ - София – град е отправил искане до ОДБХ – Варна да определи лице, което във връзка със сключения договор № 23/17.08.2016г. и предхождащото го споразумение, да осъществява контактите с изпълнителя „Екарисаж – Варна“ ЕООД и да проверява и подписва посочените в договора документи във връзка с изпълнението му. С писмото от 31.08.2016г. в отговор на искането на

директора на ОДБХ - София – град е определен служител Д.Б. Д. – главен инспектор в отдел ЗЖ при ОДБХ – Варна. Пред настоящата съдебна инстанция бяха събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Д. Д., от които се установява, че същият в периода 2016 г. – 2017 г. действително е упражнявал контрол за това дали изпълнителят коректно е извършвал услугата по договора. Проверявал е всички потвърдителни бележки, с които са пристигнали съответните трупове на животни, като ги е подписвал лично той, удостоверявайки, че са пристигнали съответните трупове, както и е подписвал пътните листове за изминатите километри. Свидетелят твърди, че количеството, измерено в килограми, което е вписано в потвърдителните бележки съответства на това, което е извозвано до екарисажа, като е възможно дори да е извозвано по-голямо количество от това в потвърдителните бележки. Именно от последния служител са подписани и съставените в изпълнение на договора и приложени по делото описи на потвърдителни бележки и описи на пътни листа за всеки от месеците на изпълнение, като с оглед изразената воля на представителя на възложителите по договора последното лице за контакти е изразило надлежно от името на всички възложители, включително и ответника, воля за приемане изпълнението по договора като е приел изискуемите съобразно чл. 5, ал. 3 от договора документи, установяващи реално извършените дейности и сторените разходи от ищеца.

В изпълнение на същата договорна разпоредба – чл. 5, ал. 3, т. 3 от договора, изпълнителят е издавал фактури за дължимо възнаграждение с посочен получател отделните ОДБХ, като всички фактури са подписани за получил от съответния директор на ОДБХ, респективно и от директора на ОДБХ – Кърджали, за дължимите от последната областна дирекция суми. Съставяни са и описи на фактурите по договора, които са подписвани от директора на ОДБХ – София – град като представител на всички възложители по договора. Като писмени доказателства по делото са представени и писма за потвърждаване на вземания, като видно от приложеното по делото писмо – потвърждение главният счетоводител и директорът на ОДБХ – Кърджали са потвърдили по искане на ищеца, че салдото на „Екарисаж – Варна“ ЕООД при ответника е в размер на сумата 179 078,63 лв. като задължение за ОДБХ към 21.01.2019г. От събраните по делото основна и допълнителна ССЧЕ се

установява издадените в изпълнение на договора фактури за извършени услуги през процесния период 01.02.2017г. до 16.08.2017г. да са счетоводно отразени, както в книгите на ищеца, така и в книгите на ответника, като записванията са съответни на първичните документи, последователни и на това основание редовни. Съобразно нормата на чл. 182 ГПК съдът следва да цени счетоводните записвания и като доказателство за твърдените от страната, извършила записванията, факти, като преценката на съда следва да е във връзка с редовността на записването и останалите събрани по делото доказателства. По отношение на неточното изпълнение в количествено отношение, съдът приема, че липсата на възражение от страна на възложителя не освобождава изпълнителя от доказване на факта, че размерът на претенцията по чл.266 ал.1 ЗЗД съответства на изпълнените от него работи в количествено отношение. Установените по делото факти по несъмнен и категоричен начин сочат, че изпълнените от ищеца работи в количествено отношение са на стойност 179 985,77 лв. От допълнителното заключение на ССЕ се установява, че сумите по издадените от ищеца фактури за възнаграждение през процесния период, които формират размера на вземането за главница по чл. 266 ал.1 ЗЗД, кореспондират със сумите, посочени в стойностните сметки и че разходите на ищеца възлизат на 179 985,77 лв. В констативно съобразителната част от заключението е посочено, че вещото лице е посетило на място ОДБХ Варна, където се съхраняват копия от потвърдителните бележки, които съответстват с посочените в описа на ищеца към исковата молба, а сумите по фактурите се формират съобразно начина на изчисление, предвиден в клаузата на чл.5 ал.1, т.1 от договора. Въз основа на допълнителното заключение на ССЕ се установява, че представените с исковата молба стойностни сметки, в които е посочено за всеки месец изминатите километри, брой обслужвания и тонове термично обработени мъртви животни, са в съответствие с потвърдителните бележки и пътните листове, проверени на място от вещото лице, което е констатирало, че не са налице „надписани“ километри в пътните листове. Тези констатации на вещото лице в допълнителното заключение са основание за категоричния извод, че за изпълнените в количествено отношение работи ищецът има право на възнаграждение за сумата от 179 985,77 лв., която е сбор по фактурите, издадени съобразно стойностните сметки, които кореспондират с количеството работа по проверените потвърдителни бележки и пътни

листовете. По делото са представени писма с приложения към тях известия, от които се установява, че ответникът е получил изготвените от ищеца стойностни сметки, в които се сочи обем на изпълнените за месеца работи, от което следва, че ответникът е бил наясно с това за какво количество работа са издадени процесните фактури, които са вписани в счетоводните му книги.

С оглед спецификата на възложените по договора работи е било уговорено, че размерът на дължимото от ответника възнаграждение се определя съобразно процент от общата стойност на изпълнената в полза на всички дирекции престация – чл.5.1 от договора, вр. с чл.5 от споразумение от 05.08.2016 г. – 5,357 %, а от допълнителното заключение се установява спазването на тази уговорка.

Неоснователен е и последният довод по въззивната жалба на ответника, че възнаграждение на ищеца не се дължи, тъй като изпълнителят не е изпълнил поетите с чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 8 от договора задължения да изготви график за събирането от административните области, които обслужва, да води дневник на входа на екарисажа и да инсталира онлайн информационна система за престираните услуги. На първо място, последните договорни задължения, съобразно придаденото им от страните значение, не рефлектират директно върху точното изпълнение на предмета на договора, доколкото и без да са изпълнени, предметът на договора по обезвреждане на умрели животни може отново да бъде точно изпълнен, че последните задължения и отчетности не са от значение за точното изпълнение на договора, следва и от нормата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от договора, съобразно която разпоредба страните са предвидили, че изпълнителят доказва изпълнението на договора като удостоверява реално извършените разходи за предходния месец с представяне на пътни листа и потвърдителни бележки за обслужваните обекти и взетите СЖП. Тези документи са регулярно предавани на възложителите по установения в договора ред и в срок, предвид на което и същите са приемани за достатъчни от възложителите за доказване изпълнението на договора, а непредставянето на графици, дневник и неизготвяне на информационна система, очевидно е счетено за незначително неизпълнение, доколкото възложителят е приемал изпълнението и осчетоводил дължимото възнаграждение като свой дълг.

При гореустановената по делото фактическа обстановка от двустранно подписани писмени документи и обоснованите заключения по основна и допълнителна съдебно-счетоводни експертизи, които съдят кредитира, по делото се установява ищецът да е изпълнил задълженията си по процесния договор да изработи възложеното му с договора, съобразно поръчката на другата страна – чл. 258 ЗЗД. Предвид нормата на чл. 264 ЗЗД поръчващият е длъжен да приеме извършената съгласно договора работа, което е сторил и с изявлението си по приемане на издадените фактури за дължимото по договора възнаграждение, предвид на което и на основание чл. 266 ЗЗД дължи възнаграждение за изработеното, съобразно уговореното или в уважения от СГС и доказан по делото размер от 179 985,77 лв. С клаузата на чл. 5, ал. 3, т. 4 от договора е уговорен срок за изпълнение от възложителя на задължението му за заплащане на възнаграждението по договора – 3 дни от датата на издаване на данъчна фактура. След последната дата ответникът е в забава за изпълнение на паричния си дълг и дължи обезщетение за забавеното изпълнение в размера по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Дължимият размер на обезщетението за горния период на забавата на дължимите по всяка от процесните фактури суми и при съобразяване на заявления с исковата молба период е изчислен от вещото лице по ССЧЕ на сумата 43 401,78 лв., като срещу размера и фактическите изводи на съда в тази част не се съдържат оплаквания в жалбата на ответника, и същият се възприема от въззивния съд. С въззивната жалба се поддържа и правопогасяващо възражение за погасеност на вземанията предвид изтекъл кратък давностен срок по чл. 111в ЗЗД. Видно от сочените падежи на всяко от вземанията по процесните фактури за заявления период 01.02.2017г. до 16.08.2017 г., то до датата на предявяване на исковата молба в съда на 31.10.2019 г. не е изтекла и кратката тригодишна давност. По отношение на допуснатите в хода на делото увеличения на предявения частичен иск, по които възражение е заявено в срок от ответника, следва да бъде взето предвид приложеното от преписката писмо за потвърждаване на вземания, с което ответникът чрез представляващия го директор и главния счетоводител на дата 22.01.2019г. е потвърдил дълга за главница от 179 985,77 лв. пред кредитора „Екарисажи – Варна“ ЕООД, с което реално е признал вземанията на ищеца и на основание чл. 116, б. а ЗЗД на тази дата теклият давностен срок е прекъснат и е започнал да тече нов такъв, който не е изтекъл към датата на подаване на молбите за увеличение на

исковете в съда. Не са изложени оплаквания с жалбата срещу решението в частта по отношение на претендираното обезщетение за забавено изпълнение, предвид на което и въззивният съд не дължи проверка правилността на решението в тази му част, като следва само да бъде добавено, че претендираните лихви са за период с начална дата преди по-малко от три години от датата на предявяване на иска в съда.

По изложените мотиви и с оглед съвпадението на изводите на двете съдебни инстанции обжалваното първоинстанционно решение следва да бъде потвърдено като правилно.

При този изход на спора разноски се следват на въззиваемата страна на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, като съобразно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК такива следва да се присъдят в размер на 7 371,78 лева.

Воден от горното съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260604 от 21.12.2020 г. по търговско дело 2388/2019 г. на Софийски градски съд, с което е осъдена „Областна дирекция по безопасност на храните - Кърджали“ да заплати на „Екарисаж - Варна“ ЕООД, на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД сумата от 179 985,77 лв. – стойност на извършени работи през периода 01.02.2017 г. – 16.08.2017 г. по допълнително споразумение от 16.02.2017 г. и договор N 23/17.08.2016 г., по които са издадени фактури с N-ра: 63779/01.02.2017 г., 64274/28.02.2017 г., 64291/01.03.2017 г., 64862/31.03.2017 г., 64875/03.04.2017 г., 65391/30.04.2017 г., 65413/02.05.2017 г., 66002/31.05.2017 г., 66025/01.06.2017 г., 66646/30.06.2017 г., 66670/03.07.2017 г., 67255/31.07.2017 г. и 67624/17.08.2017 г., ведно със законната лихва от 31.10.2019 г. до окончателното плащане, както и на основание чл.86 ЗЗД да заплати сумата от 43 388,37 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 07.03.2017 г. – 30.10.2019 г.

ОСЪЖДА „Областна дирекция по безопасност на храните - Кърджали“, гр. Кърджали, ж.к. „Студен Кладенец“, ул. „Дарец“ № 6, да заплати на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК „Екарисаж - Варна“ ЕООД, ЕИК: 813143312, адрес: с. Тополи, община Варна, сумата от 7 371,78 лева , представляваща сторени разноски пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____